

omraadet, og en virksom Beskyttelse af de bestaaende Familienavne. Den 10-aarige Periode er udløbet den 30. Juni d. A., og i Henhold til Resultaterne af denne Lov i Tidsrummet fra den 1. Juni 1904 til afvigte Efteraar, hvorom Oplysninger foreligger, har Loven ikke været anvendt i et saadant Omfang, som man vel egentlig havde ventet. Opgørelserne udviser, at der er udfærdiget omtrent 6,000 Navnebeviser af Overøvrighederne, omfattende omtrent 20,000 Personer. Det er ikke noget stort Brug, der har været gjort af denne Lov. Der blev af en æret Taler oppe i det andet høje Ting, det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne), gjort opmærksom paa, at han ved en kalkulatorisk Beregning havde fundet ud, at der af de almindeligt brugte Familienavne: Hansen, Jensen og Nielsen fandtes endnu i Københavns Vejviser omtrent 10,000 Hovedpersoner opførte, og det vil sige, at der i København er 3—4 Gange saa mange Personer, som bærer disse Navne. Da den 10-aarige Periode vil være udløbet den 30. Juni d. A., synes der derfor at være Anledning til at forlænge Perioden, saa meget mere som det har vist sig, at medens man i Begyndelsen gjorde mindre Brug af Loven, har Ansørgernes Tal i den senere Tid været i Stigning. Det kunde altsaa være en Grund til at forlænge denne Lov over en mindre Periode. Der er desuden den Grund til en Forlængelse her, at naar man paa dette Omraade skal gennemføre Lovbestemmelser af en fast og endelig Karakter, maa disse Lovbestemmelser i stort Omfang være afhængige af de gældende Lovregler paa Familierettens Omraade, og da der i Øjeblikket sidder en skandinavisk Civillovkommission, der gør Forarbejder til en helt ny Lovgivning paa Familierettens Omraade, vilde det være uheldigt, om man her i Landet skred til endelige Lovbestemmelser paa Navneforandringens Omraade, inden man var sikker paa, hvorledes den nye Familieret vil komme til at se ud. Der er da i det foreliggende Lovforslag foreslaaet at forlænge den 10-aarige Periode, for hvilken Loven gjaldt, med 5 Aar, idet man har ment, at dels vilde i Løbet af disse 5 Aar de, som ønskede at faa deres mere almindelige Familienavne forandret til særegne Familienavne, kunne naa dette, og dels vilde i dette Tidsrum en ny Lovgivning paa Familierettens Omraade være vedtaget i Rigsdagen. Lovforslaget er kommet fra Landstinget uden Udvalgs Nedsættelse enstemmigt vedtaget og uændret, som det er fremsat, og jeg haaber, at det

maa faa en lige saa let Gang igennem dette høje Ting.

Jessen: Jeg vil anbefale dette lille Lovforslag og bede ærede Medlemmer, og hvem der overhovedet har Lejlighed dertil, virke for, at der bliver gjort flittig Brug af den Adgang til Navneforandring, der haves ifølge den nugældende Lov, som altsaa, hvis dette Lovforslag vedtages, vil gælde 5 Aar endnu. Der er ikke Tvivl om, at den Omstændighed, at der er saa mange ensartede Navne, medfører mange Forviklinger og uheldige Forhold, i alt Fald har jeg haft ikke ringe Lejlighed til at erfare, at den bestaaende Tilstand ofte fører til Forvekslinger og megen Ulejlighed og Misforstaaelse. Jeg vil derfor som sagt bede om — og ikke mindst turde jeg maaske rette denne Henvendelse til Pressen —, at man arbejder for, at Folk, som har saadanne Navne, at hvilke der findes mange Tusind, gør flittigere Brug af Loven, end hidtil har været Tilfælde, saa at man her i Landet kan komme bort fra alle disse ensartede Navne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der har været henvisne til Finansudvalget. (2den Afdeling).

(Udvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 1649).

Til Forhandling sattes først den *Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet* vedrørende Indstilling: Indstilling Nr. 6 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 56 (se Tillæg B. Sp. 1663).

Mads Larsen: Jeg skal tillade mig at anbefale den Indstilling, som Udvalget har foretaget angaaende Andragendet under Nr. 56 i Betænkningen fra Sløjdforeningen af 1902. Sløjdforeningen af 1902 har indgivet et Andragende til Kultusministeriet om at blive stillet paa lige Fod med „Dansk Sløjd“ med Hensyn til Tilskuddet, og om, at der maatte blive tildelt Sløjdforeningen af 1902 et betydeligt større Stats-tilskud end hidtil. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, er en af de Mænd,